

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:
احسان صالحی

• سردبیر:

حسام‌الدین برومند

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵

• پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ • روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• چاپ: چاپخانه‌های همشهری، شرکت چاپ جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)

• انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۴۸۸۹۲۰۵

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

جنگجوی درون
ویکتور سائوا

اگه این همه چیز میدونی چرا نوبی پمپ بنزین کار می کنی؟ اینجا به ایستگاه خدماتیته ما خدمات ارائه می دیم هیچ هدف بالاتری وجود نداره.

یادداشت

خوبیش انداز

عکاسی سلفی (یا به قول طرفداران افراطی زبان پارسی، خویش‌انداز) تکنیک بدیع و نوبی نیست اما پدیده تقریباً جدیدی است که با گسترش فضای رسانه‌های مجازی ارتباط نزدیک دارد. گفتیم افراطی، چون ترکیب «خوبیش انداز»، معادل کامل و گویایی برای کلمه «سلفی» نبوده و در واقع این معادل سفارشی‌ساز فارسی، فاقد بار عاطفی و «منیت» اصطلاح نوظهور سلفی است. بنا به قولی نه‌چندان دقیق، در ایران اولین عکس سلفی را متعلق به ناصرالدین شاه می‌دانند. تصاویر قدیمی‌تری هم در مجموعه‌های تاریخ عکاسی جهان با نقاشی‌های خودنگاره نقاشان، می‌تواند جلوه‌ای از خودشیفتگی و میل تاریخی بشر به سلفی، پیش از اختراع عکاسی باشد. اگرچه نباید این میل را با نارسبسیسم (خودشیفتگی بیش از حد) مقایسه کرد. در یک دهه گذشته، سلفی‌ها مفهوم زیبایی فردی و انحصار پرتنه‌های آنلاینی را-که معمولاً برخورد کلیشه‌ای با خویشستن مستقل مشتری‌ها دارند- زیر سؤال برده‌اند. سلفی‌ها را باید نوعی ادای احترام به مفهوم «لحظه» تلقی کرد.

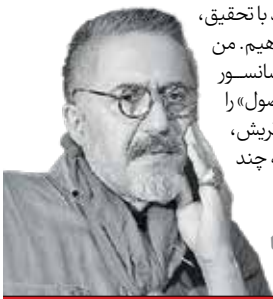
عکس‌های سلفی با وجود اینکه نوعی روانکاوی آگاهانه یا ناخودآگاه هستند، غالباً محتوایی اغراق‌آمیز دارند؛ یعنی محدود به لحظات خاصی هستند که واجد همه احساسات و موقعیت‌های عکاس نیستند. گاهی افراط در شادی و خوشگذرانی و برخورداری دارند و گاهی در بزرگنمایی آندوه، زیاده‌روی می‌کنند، اما بخش مهمی از احوالات معمول عکاس را-که می‌تواند تعیین‌کننده باشد- ندیده می‌گیرند. پدیده سلفی موضوع بحث‌های اجتماعی، جامعه‌شناسی و روانشناختی زیادی قرار گرفته و حتی گاهی تفاسیر و مصداق‌های آن به مرز رفتارهای مذموم فردی و جمعی کشیده شده است. امروزه همه‌گیری عکس‌های سلفی، آنها را به منابع مهم شناختی تبدیل کرده است. عکس‌های سلفی می‌تواند بخشی از هویت، بروز شخصی و خودنمایی عریان آدم‌ها باشد؛ وجوه مشترک گروه‌های انسانی را به نمایش بگذارد و حائز داده‌های خاص از ذهنیت و خصوصیات عکاس‌های سلفی و طرفداران آن باشد. مردم کی، کجا و چرا سلفی می‌گیرند؟ آیا سلفی ارتباط معناداری با سن، جنسیت و طبقه اجتماعی و اقتصادی دارد؟ پاسخ این سؤالات قطعاً منجر به نتیجه‌های مفید و به درد خوری خواهد شد. مثلاً سلفی‌ها در رسانه‌های غیررسمی به یکی از تأثیرگذارترین منابع معرفی امکان تبدیل شده‌اند. احتمالاً «اسفر» پرفرکانترین فرصت برای عکاسی سلفی باشد. گاهی در رسانه‌های مجازی، «مکان» سلفی‌ها بیش از هر رسانه رسمی دیگری، باعث شناخت با معروفیت امکان تقریبی، بناهای تاریخی یا حتی فرهنگ‌های متنوع جهانی شده‌اند. سلفی‌ها خیلی جذاب‌تر، صادقانه‌تر، صمیمانه‌تر و غیرمستقیم به صنعت گردشگری، کافه‌نشینی، گالری‌گردی، صنعت مد و لباس و... کمک می‌کنند و نقش مهمی در شکل‌گیری سبک زندگی، بازار و اقتصاد دارند. گرایشات و استفاده از ظرفیت‌های تبلیغاتی یا خطر کردن برای تهیه یک سلفی متفاوت و موارد متعدد و جنجالی منجر به جرات و مرگ برای ثبت یک سلفی تا حدی که در قوانین بعضی از کشورها باعث اعمال قوانین سختگیرانه و ممنوعیت‌های خاص شده است. ساده‌ترین و ملموس‌ترین دلیل برای محبوبیت و نفوذ این قبیل عکس‌ها، خصوصاً بین جوانان محسوب می‌شود. همچنین عرضه نرم‌افزارهای کاربردی گوناگون برای ویرایش عکس‌های سلفی و تجهیزات جانبی، توجه تولیدکنندگان گوشی‌تلفن همراه به مشخصات و توسعه امکانات دوربین سلفی‌ها و البته تکثیر منابع مختلف آموزش سلفی-از ترفندهای ساده عکاسی و ایده‌های عوام‌پسند گرفته تا آموزش ژست‌های جدید برای عکاسی سلفی-نشان از ولع فراوان کاربران در گروه‌های مختلف سنی و اجتماعی دارد.

سعید فلاح فر
روزنامه‌نگار پژوهشگر هنر

نقل قول

رسانه‌های اروپا اندیشه را قیچی می‌کنند

به جای پاسخگویی به اروپایی‌ها ما باید خودمان، خودمان را جدی بگیریم و باید با تحقیق، پژوهش و تحلیل درست به کار خودمان مشغول باشیم و کیفیت آثارمان را افزایش دهیم. من از نزدیک در جریان رسانه‌های اروپایی بوده‌ام و باید بگویم که در رسانه‌های آنها سانسور زیادی به شکل‌های مختلف وجود دارد. من در آنجا فیلم «خاطراتی برای تمام فصول» را ساختم و دوره‌ای وارد مقوله رسانه‌های آتریش شدم و دیدم که حتی در بنیاد فیلم آتریش، سانسور حاکم است و در آنجا ما با سانسور اندیشه مواجه هستیم و فقط مربوط به چند خط یا چند صحنه نمی‌شود.

از صحبت‌های مصطفی زقاق کریمی، مستندساز با ایلنا

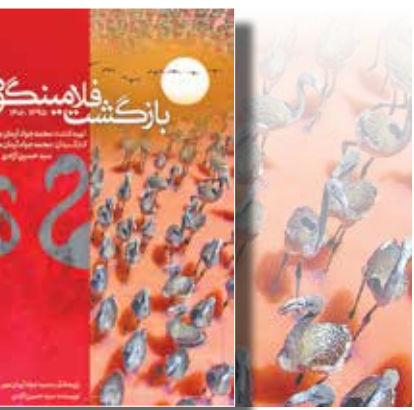
یادداشت

به بهانه نمایش آنلاین مستند «بازگشت فلامینگوها» در گروه هنر و تجربه

روایتی هولناک از یک فاجعه زیست محیطی

مستند «بازگشت فلامینگوها» ساخته محمد جواد آرمانی مهر از جمله مستندهای محیط زیستی است که به نوعی معضل آب و محیط زیست را مدنظر قرار داده و در مدت ۳۴ دقیقه، توانسته ضمن روایتی جذاب و چشم‌نواز از طبیعت بکر دریاچه بختگان، تلنگرهای مهمی به تماشاگر خود برزند. در تماشای اول «بازگشت فلامینگوها»، دو چیز بیش از بقیه توجه را جلب می‌کند و جزو ویژگی‌های برجسته مستند به شمار می‌آید: نخست پژوهش قوی و عمیقی که روی موضوع خشکسالی دریاچه بختگان و به خطرآفتادن گونه‌های حیوانات و پرندگان آن به طور خاص فلامینگوها انجام شده است و دوم تصاویر چشم‌نواز و به یادماندنی که از طبیعت بکر و دست‌نخورده این منطقه گرفته شده و رنگ و لعابی دیدنی و هنرمندانه به اثر بخشیده است.

در بخش پژوهش، تحقیقات وسیعی روی جغرافیای این منطقه صورت گرفته و از سوی دیگر گونه فلامینگوها و جزئیات زیست و زادآوری آنها مورد بررسی قرار گرفته است. در بخش بصری فیلم نیز شاهد تمرکز و اهمیت قابل توجهی در بخش تصویربرداری هستیم به گونه‌ای که فیلم ۳۴ دقیقه‌ای در دو بخش فیلمبرداری زمینی و هوایی و از سوی ۷ تصویربردار فیلمبرداری شده تا با اثری بدیع و سخت از لحاظ تولید و پروداکشن مواجه شویم که همت و حمیت سازندگان برای ساخت چنین پروژه سخت و پرچالش‌ی در طول ۶ سال تحقیق و تولید، جای تحسین و تمجید دارد. فیلم با نریشن روایت می‌شود و علاوه بر نقش راوی و تصاویر چشم‌نواز و دیدنی، موسیقی نیز در پیشرفت روایت نقش مهمی دارد. با وجود اینکه به نظر می‌رسد برای فیلم موسیقی ساخته نشده و از موسیقی آرشویی خارجی به عنوان موسیقی متن فیلم استفاده شده، موسیقی کارکرد بسیار مهمی در روایت مستند دارد و از سویی، سازندگان توانستند با سینک کردن موسیقی روی موقعیت‌ها بار دراماتیک و تأثیرگذاری فیلم را دوچندان کنند و از موسیقی بهترین بهره را برای روایتگری خود ببرند. روایت مستند «بازگشت فلامینگوها»، از دریاچه بختگان و دلایل خشکسالی آن شروع می‌شود؛ کشاورزی و سدسازی به عنوان عوامل اصلی خشکسالی این منطقه عنوان می‌شود و بعد از آن کم کم به سراغ زیست و زادآوری فلامینگوها به عنوان یکی از جذاب‌ترین و نادرترین گونه‌های پرندگان در ایران پرداخته می‌شود. جزئیات زیادی از زندگی فلامینگوها از نوزادی تا بلوغ و بزرگسالی روایت می‌شود و همچنین در لایحه‌های دیگر، نوع مواجهه و تعامل این پرندگان با محیط پیرامون، حساسیت‌های خاص این پرنده‌ها و وابستگی آنها به این دریاچه خشک شده و لزوم بازنگری در خصوص سیاست‌های محیط زیستی مورد تأکید قرار می‌گیرد.

بدون اشاره مستقیم و با نشان دادن عواقب و درگیرکردن احساسات تماشاگر و تأکیدات مکرر بر پژوهش‌های علمی، به بیان حقایق آشکاری بپردازند که به نظر می‌رسد از عمد یا سهواً، از سوی بسیاری از تصمیم‌گیران دست کم گرفته شده یا به کلی مغفول واقع شده است. به بیان روشن‌تر، سازندگان «بازگشت فلامینگوها» به در گفته‌اند تا دیوار بشنود و با پرداخت دراماتیک به زندگی و مرگ فلامینگوها به عنوان مشت نمونه خروار و یکی از نمونه‌های در حال انقراض در این گونه جغرافیایی، زندگی دیگر موجودات زنده این منطقه را که به دلایل مختلف از نادانی و بی‌دانشی تا منفعت‌طلبی و قدرت‌خواهی تحت تأثیر قرار گرفته و به ورطه نابودی کشیده شده را با تصویر تبیین کرده‌اند. از همین روست که «بازگشت فلامینگوها» با وجود تصاویر زیبا و چشم‌نوازی که دارد، درونمایه‌ای به غایت تلخ، نگران‌کننده و ترسناک دارد که خیراز نابودی دومین دریاچه بزرگ کشور و تخریب و انقراض یک گونه نادر و با ارزش پرندگان آن می‌دهد. مستند «بازگشت فلامینگوها»، یک اثر پژوهش محور است که شاخصه‌های مختلف یک اثر مستند تصویری با کیفیت را داراست؛ از تصاویر چشم‌نواز و جذابی که از محیط زیست با تصاویر پانوراما ارائه می‌دهد تا جزئیات ظریفی که از زندگی پرندگان تصویر می‌کند. از موسیقی موثر و تدوین معنادار تا نریشن مرتب و جاندارگی که علاوه بر دادن اطلاعات به مخاطب، فضاسازی و لحن اثر را نیز تعیین و تنظیم می‌کند و پژوهش و پشتکار ۶ ساله‌ای که در مدت نیم ساعت ارائه شده تا نشان دهد برای تک پلان‌های این مستند روزها و حتی ماه‌ها زمان صرف شده است. با وجود اینکه مستند یک بار از تلویزیون و شبکه مستند پخش شده و در وی او‌دی‌های آنلاین نیز قابل تماشاست، امکان تماشای چندباره از شبکه‌های دیگر سیما و همچنین نمایش بین‌المللی را دارد و در صورت بازآرایی و تبلیغات مناسب می‌تواند برکت سرمایه و انگیزه‌مادی خوبی برای سازندگان آن به ارمغان آورد.

محمد تقی زاده
منتقد

مستند «بازگشت فلامینگوها»، یک اثر پژوهش محور است که شاخصه‌های مختلف یک اثر مستند تصویری با کیفیت را داراست

عکس نوشت

در آستانه میلاد امام رضا (ع) با حضور قدس رضوی و پرچم متبرک بارگاه ملکوتی تامن‌الامنه حضرت علی بن موسی‌رضا (ع) شهرستان اهر غرق در عطر و بوی رضوی شد. عکس: فارس

امام رضا (ع)؛

نزدیکترین شما به من از نظر مقام در روز قیامت، کسی است که در مورد خانواده خود خوش رفتار باشد.

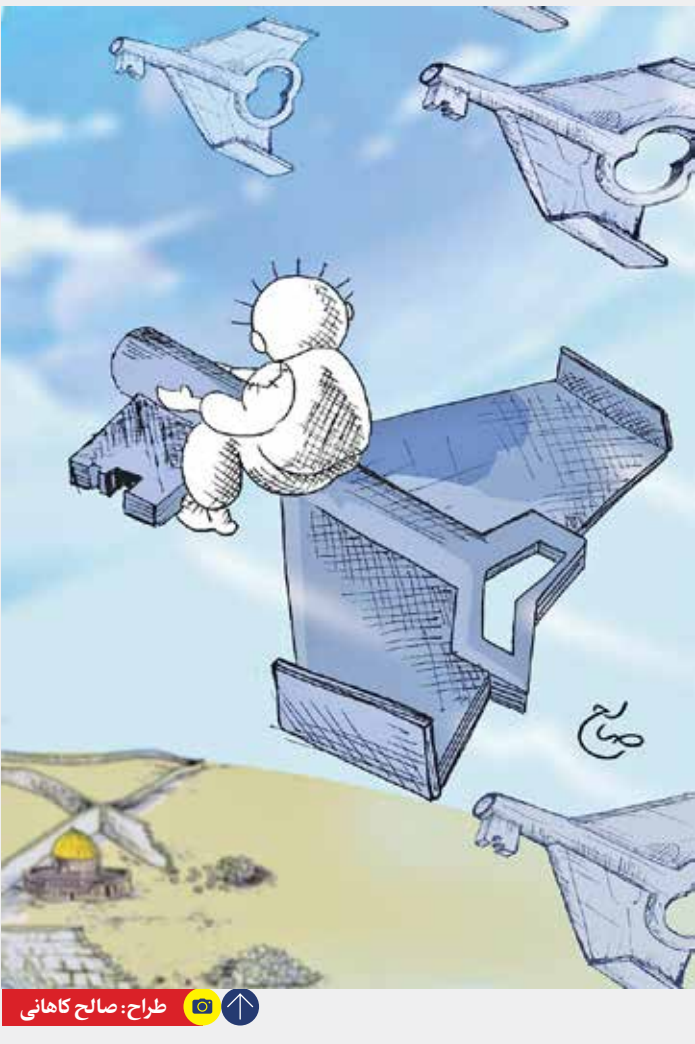

سخن‌روز

صحیفه‌ی امام‌الرضا علیه‌السلام، ص ۶۷

نگاره

کلید پیروزی

طراح: صالح گاهانی

فضای مجازی

حج نزدیک شدن به خداست

زهرا شکیب مهر نویسنده و فعال فرهنگی درباره تجربیاتش از سفرحج پستی را در صفحه مجازی‌اش به اشتراک گذاشته و به حجاج توصیه‌هایی کرده است. او نوشته است: حج با زیارت فرق دارد. از همون اول هر فکری که راجع به زیارت دارید و تجربه‌ای که از حرم ائمه دارید بگذارید کنار. حج یعنی کندن از همه چیز و همه کس. یعنی به مردن مقطعی. مثل تو قبر که تنهای تنهایی... من فکر می‌کنم این برنامه واسه هر آدمی لحظه به لحظه‌اش از قبل مشخصه. مقاومت نکنید. سرزنش و عذاب وجدان رو کنار بگذارید. «من» نوس رو بگذارید و برید و رها خودتون رو بسپارید. این به سیستمه که درس هاش تو همون سی روز نیست. فکر نکنید قراره همه چی تو اون مدت بهتون الهام بشه. شما اگر صد بار دیده هم حج واجب برید دفعه اول نمیشه و تا آخر عمر وقت دارید که از اولین دفعه‌تون درس بگیرید. بدویند عزیز خدایید. اینو به وضوح حس می‌کنید. چه هم‌شای خواب بودید چه همه‌اش در حال طواف. اون برنامه واسه شماست. من هیچ‌وقت قبل و بعد حج اون قدر بغل خدا رو حس نکردم. گاهی فکری کم حاضرم می‌رم و اون آغوش امن رو باز تجربه کنم... بغل خدا... حج نزدیک شدن به خداست.

اشاره دکتر رضا داوری اردکانی به مقوله تعلیم و تربیت

دکتر رضا داوری اردکانی بخشی از مقاله «چرا تعلیم و تربیت فراموش شده است» را در صفحه مجازی‌اش برای علاقه‌مندان به اشتراک گذاشته، در این مقاله آمده است: هر چه جهان تکنیکی تر شود، مردمان کمتر فرصت دخالت در کار جهان دارند و بیشتر تسلیم گردش آن می‌شوند. در جهان تکنیک، به تعلیم و تربیت نیاز نیست و اگر برای زندگی در این جهان باید از قواعد و دستورالعمل‌هایی پیروی کرد، این قواعد را اهل تکنیک خود تدوین می‌کنند؛ ولی آیا جهان توسعه‌نیافته نیز که صرفاً مصرف‌کننده فناوری در دوران اخیر است، به تعلیم و تربیت و فلسفه و علوم انسانی نیاز ندارد و مسائلش را فناوری خریداری شده حل می‌کند؟

پیشنهاد یک انیمیشن دخترانه

دکتر حسین کرمانپور در صفحه مجازی‌اش انیمیشن CALAMITY (کالامیتی) را پیشنهاد کرده و نوشته: کسانی که در خانه کودک و نوجوان ۱۰ تا ۱۴ سال دارند، ببینند و اثر آن را بر فرزند خود ارزیابی کنند. دختری که به اتفاق خانواده همراه با کاروانی رو به غرب در حال سفرتن تا زندگی بهتری پیدا کنند. پدر در حادثه‌ای دچار آسیب جدی می‌شود و دخترک بزرگ‌تر به نام مارتا سرپرستی خانواده را به عهد می‌گیرد. کاروانیان نمی‌پذیرند که یک دختر از راه‌های مردانه بکند و او را جین بلا یا مصیبت جین (کالامیتی) می‌نامند. بعد داستان تا خودباوری مارتا و اطرافیان پیش می‌رود. در مسیر تماشای فیلم، کم‌کم برق رضایت در چهره تماشاچی ظاهر می‌شود خصوصاً چچه‌ها البته ممکن است سلیقه‌ها متفاوت باشد.

از غزه بگو

«از غزه بگو» از سئوژه‌های ترند شده چند روز اخیر در توئیتر است و کاربران این شبکه اجتماعی در این باره نوشته‌اند. کاربری با انتشار ویدیویی از کودکان صهیونیستی نوشته است: «کودکان صهیونیستی در حال از بین بردن مواد غذایی اهدایی به مردم غزه هستند. واقعاً خوی وحشیگری و نژادپرستی را میشه توی تمامی این صهیونیست‌ها مشاهده کرد.» کاربر دیگری ویدیویی از پسر بچه‌ای به همراه پدرش در میان ویرانه‌های غزه منتشر کرده و نوشته: «همچنان زندگی در غزه ادامه دارد! و مردم غزه وطنشان رو دوباره می‌سازند» ویدیویی از دختر بچه‌ای که در میان ویرانه‌های شهر به دنبال وسایل خود می‌گردد از جمله تصاویر ویرال شده در این شبکه است. کاربری برای این ویدیو نوشته است: «نسل آواراه‌ها که آه مظلومیت‌شان جهان را پر کرده است.» کاربری به نام امیرحسین با انتشار تصویری از مادرانی که پیکر کفن پوش فرزندان‌شان را به آغوش کشیده‌اند، نوشته است: «اینجا غزه است، سرزمینی که لایبی مادران روی لب‌هایشان یخ می‌زند، قصه‌ها پر از غصه می‌شوند و زنجیرهای تانک با تمام توان می‌تازند، بوی باروت می‌آید از همه جا، بوی خون و صدای گلوله اگر قطع شود باید تعجب کرد.»

